

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Елхово, 06.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛХОВО, IV -ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Доротея П. Янкова

при участието на секретаря Т А В
като разглежда докладваното от Доротея П. Янкова Гражданско дело № 20222310100431 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството е образувано въз основа на искова молба, с която са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване отрицателни установителни искове с правно основание чл. 439 ГПК във вр. с чл.124, ал.1 ГПК за установяване недължимост на суми, по Акт за установяване на задължения № 178/07.05.2012 година, издаден от Община Елхово, която в качеството си на вискател е образувала ИД № 49/2021г. на ДСИ в СИС при РС – Елхово препратено на ДСИ в СИС при РС – Поморие при който е образувано в изпълнително дело №46/2021 година.

Ищцата Д. Б. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. К, община Поморие, ул. „С“ №24, действаща, чрез процесуален пълномощник адвокат Я. Г. Д., вписана в АК - Бургас, в предявения против Община Елхово, с адрес: гр.Елхово, ул. „Т“ №13, иск твърди, че с Акт за установяване на задължение по декларация № 178 от 07.05.2012 г., издаден от Община Елхово на Б Г Б са начислени задължения представляващи пътен данък, данък превозно средство и лихви на дължимите суми, както следва: пътен данък за периода от 2001 до 2003 година в размер на 60,00 лева и лихва пътен данък в размер на 66,24 лева, данък превозно средство за периода от 2000 до 2011 година в размер на 519,92 лева и лихви ДПС в размер на 493,48 лева.

За събиране на посоченото задължение срещу Б Б е било образувано изпълнително дело №198 по описа за 2012 г. на Държавен съдебен изпълнител при Районен съд Елхово.

Длъжникът е починал на 14.06.2017г. Със съобщение с изх. № 3101 от 30.07.2020 г. на Държавен съдебен изпълнител при РС - Елхово, ищцата е била уведомена, че е привлечена, като страна по изпълнителното дело, в качеството ѝ на единствена наследница

на Б Б .

Със съобщение с изх. № 3625 от 26.08.2020 г. на ДСИ при районен съд Елхово, горното изпълнително дело е било прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК.

С Покана за доброволно изпълнение с изх. № 1288 от 02.03.2021 г., срещу ищцата в качеството ѝ на наследник на Б Б е образувано ново изпълнително дело № 49 по описа за 2021 г. на ДСИ при Районен съд Елхово отново по Акт за установяване на задължение по декларация № 178 от 07.05.2012 г., издаден от Община Елхово срещу Б Г Б, като на ищцата са начислени задължения, които съгласно поканата за доброволно изпълнение: са както следва: 559,72 лв. - неолихвяема сума; 579,92 лв. - главница; 519,88 лв. - лихви; 20 лв. - разноси по изпълнителното дело и 152,76 лв. - такси по чл.53 от Тарифата за ДТ по ГПК, или общо задължението е в размер на 1832,28 лева.

Със съобщение с изх. № 2327 от 27.04.2021 г. на основание чл.427 от ГПК, горното изпълнително дело е било изпратено по местна компетентност на Държавен съдебен изпълнител при Районен съд - Поморие.

Ищцата е депозирала молба - възражение пред Община Елхово, получена на 04.02.2022 г., че дължимите суми са погасени по давност и е поискала прекратяване на изпълнителното производство на това основание, но Община Елхово не се е произнесла по възражение на ищцата, което ищцата приема като отказ от страна на Община Елхово като взискател по изпълнителното дело да прекрати последното.

Ищцата счита, че към настоящия момент не дължи претендираните суми, тъй като правото на кредитора да иска събирането им по принудителен ред се е погасило по давност, аргументирайки се че данък превозни средства и пътния данък, представляват публични общински вземания, съгласно чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, по отношение, на които се прилагат разпоредбите на чл.171 и чл.173 ДОПК. Сочи, че съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните задължения се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, а чл. 171, ал.2 ДОПК, урежда така наречената абсолютна погасителна давност. Съгласно тази разпоредба с изтичането на 10 годишен давностен срок , считано от 1 януари на годината следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е разсрочено или отсрочено.

Сочи се и че данъкът върху превозните средства е вид публично задължение и съгласно чл. 60 от ЗМДТ се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

Твърди се, че абсолютната десет годишна погасителна давност по отношение на задълженията установени с акта на Община Елхово представляващи пътен данък за периода 2001 - 2003 г., е започнала да тече, считано от 01.10.2004 г. и е изтекла още на 01.01.2015 г., по аналогия и задълженията за данък превозно средство за периода от 2000 до 2011 година, е следвало да се платят до края на 2011 година, като от 01.01.2012 година е започнал да тече

десет годишния давностен срок, който е изтекъл на 01.01.2022 г.

Предвид изложеното се иска съдът да постанови решение, с което на основание чл.439 ГПК да приеме за установено, че ищцата Д. Б. Б., не дължи на Община Елхово установените с Акт за установяване на задължение по декларация № 178 от 07.05.2012 г. суми представляващи пътен данък за периода от 2001 до 2003 година в размер на 60,00 лева и лихва пътен данък в размер на 66,24 лева; данък превозно средство за периода от 2000 до 2011 година в размер на 519,92 лева и лихви за данък превозно средство в размер на 493,48 лева, както и законната лихва върху претендираните суми в размер на 519,88 лв., поради погасяването им по давност, а също така и сумата от 20 лв. - разноски по изпълнителното дело и сумата от 152,76 лв. - такси по чл.53 от Тарифата за ДТ по ГПК, или общо сума в размер на 1832,28 лева.

Претендира се и присъждане на разноски в производството.

С исковата молба са представени писмени доказателства.

Ответникът Община Елхово, представлявана от П К, в качеството му на кмет на Община Елхово, в срока по чл.131 от ГПК е депозирала отговор на исковата молба. С отговора е взето становище по основателността на иска и фактическите твърдения на ищцата.

Иска се предявените искове като неоснователен да бъде отхвърлен изцяло. Възраженията на ищеца за изтекла погасителна давност се считат за неоснователни. Излага се, че Акта за установяване на задължения по декларация от 2012 година на наследодателя на ищцата - Б Г Б е законосъобразен, същият е бил издаден на основание чл.107, ал.3 от ДОПК, не е бил обжалван и е влязъл в сила. През 2012 година срещу Б Г Б е било образувано изпълнително дело. След издаване на акта е започнала да тече погасителна давност, която е била прекъсната и от издаването на Акта е започнала да тече нова давност, която изтича на 07.05.2022 година.

С отговора са представени писмени доказателства.

В съдебно заседание ищцата, редовно призована не се явява, представлява се от процесуалния си пълномощник адв. Д., която поддържа исковите на изложените в исковата молба основания. В хода на устните състезания моли за уважаване на същите, претендира и присъждане на направени в производството разноски.

Ответникът - Община Елхово, редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание.

Съдът като прецени доводите на страните и след анализ на доказателствената съвкупност по делото прие за установено от фактическа страна следното:

На 07.05.2012 г. орган по приходите при ответната Община Елхово е издал Акт за установяване на задължение по декларация № 178/07.05.2012 г. срещу Б Г Б - наследодателя на ищцата, за следните задължения: пътен данък за периода 2001г. - 2003г. в размер на 60

лв., лихва върху пътния данък за 2001 – 2003 г. - 66,24 лв., данък превозно средство за периода 2000 - 2011 година – 519,92 лв., лихва върху данък превозно средство - 493,48 лв., общо за сумата 1139.64 лв., дължими от Б в качеството му на собственик на МПС - л.а Волга ГАЗ 24 с рег. № ***.

По делото не се спори, че горепосоченото превозно средство е било собственост на Б Г Б, както и че Б е починал на 14.06.2017 година и ищцата е негов наследник.

След издаване на АУЗД ответникът е изпратил до Б Г Б покана за доброволно изпълнение по чл.182, ал.2 от ДОПК. Със същата Б е поканен доброволно да заплати сумите по АУЗД № 178/07.05.2012 година в седмодневен срок от съобщаването. Съобщението е връчено на Б Г Б на 10.05.2012г.

По молба на Община Елхово рег. №ДТ -02-368/13.6.2012 г. е било образувано изпълнително дело № 198/2012 година по описа на ДСИ при РС – Елхово срещу Б Г Б.

Със съобщение от 30.07.2020 година, ДСИ при Районен съд –Елхово е уведомил ищцата, че е конституирана като длъжник по делото на мястото на Б Г Б, б. ж. на гр. Враца, починал на 14.06.2017година.

На същата дата 30.07.2020 година до ищцата е била изпратена покана за доброволно изпълнение по изпълнително дело № 198/2012г.

На 14.08.2020 г. ищцата е депозирала възражение до началник отдел „Бюджет и финанси и Местни данъци и такси“ при Община Елхово за недължимост на сумите по АУЗД № 178/07.05.2012 година, издаден от Община Елхово поради погасяване на задълженията по давност. Видно от същото ищцата е била уведомена на 06.08.2020 година, че е конституирана като длъжник по изпълнително дело № 198/2012 година на ДСИ при РС-Елхово.

По направеното възражение е изготвен отговор от орган по приходите – началник отдел „МДТ“ при община Елхово, с който възражението не е прието. В отговора е посочено, че възражението за изтекла погасителна давност е несвоевременно и по отношение на задълженията не е изтекъл погасителен давностен срок.

На 26.08.2020 година до ищцата е изпратено съобщение от ДСИ при РС, че на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК изпълнително дело № 198/2012 годна е прекратено.

През 2021 г., но не по - късно от 02.03.2021 година пред ДСИ при РС - Елхово е образувано изпълнително дело № 49/2021 г., с вискател Община Елхово въз основа на изпълнителен титул АУЗД № 178/2012 година, издаден от Община Елхово и длъжник ищцата - Б..

На 02.03.2021 година до ищцата е изпратена покана за доброволно изпълнение от ДСИ при РС –Елхово, с който ищцата е уведомена, че е конституирана като длъжник по изпълнителното дело, както и че общото задължение по изпълнителното дело е в размер на 1832,28 лв., и включва: 559,72 лв. - неолихвяема сума / сбора от лихвите по издадения АУЗД/; 579,92 лв. – главница /сбора от данъците по АУЗД/; 519,88 лв. – лихви; 20 лв. -

разноски по изпълнителното дело и 152,76 лв. - такси по чл.53 от Тарифата за ДТ по ГПК, или общо задължението е в размер на 1832,28 лева. На ищцата е даден двуседмичен срок за изпълнение.

На 27.04.2021 година на основание чл.427 от ГПК ДСИ при РС – Елхово е изпратил изп.дело № 49/2021 година по местна компетентност на ДСИ при РС – Поморие. Същото е образувано в изпълнително дело № 46/2021 година по описа на ДСИ при РС – Поморие.

С молба вх. № 155/02.02.2022 година по изп. дело № 46/2021 година на ДСИ при РС – Поморие ищцата е направила искане да бъдат описани дължимите от нея суми, представляващи данък МПС и лихви като погасени по давност на основание чл.173 от ДОПК. Молбата е препратена до Община Елхово. Към доказателствата по делото е приложен отговор рег. № ДТ -02-037/15.02.2022г. на Община Елхово на орган по приходите - началник отдел „МДТ“, че задълженията не са погасени по давност.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена, въз основа на представените по делото писмени доказателства, които съдът кредитира изцяло, като неоспорени от страните.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявените отрицателни установителни иски с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК във вр. чл. 124, ал. 1 ГПК са допустими.

Съгласно чл. 439, ал. 1 от ГПК, длъжникът може да оспорва чрез иск изпълнението - да оспори вземането и материалната незаконосъобразност на изпълнението. Т.е. предмет на установяване по този иск е липсата на материалното право на вискателя, въз основа на което е предприето изпълнение. Оспорване може да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

В настоящия случай за издаването на изпълнителния титул не е проведено същинско съдебно дирене, тъй като в случая това е Акт за установяване на публични задължения, издаден от орган по приходи при ответната община.

Съгласно чл. 4, ал. 2 ЗМДТ принудителното събиране на публични общински вземания може да се извършва освен от публични изпълнители по реда на ДОПК, също така и от съдебни изпълнители по реда на ГПК. Във втория случай при принудително събиране на публично общинско вземане, какъвто е и настоящия поставен за разглеждане случай, съдебният изпълнител не прилага ДОПК и не разполага с правомощия да се произнесе по възражение за давност, основано на чл. 171 ДОПК. Съгласно чл. 433, ал.1, т.7 ГПК съдебният изпълнител може да прекрати изпълнителното производство, когато бъде представено влязло в сила съдебно решение, с което е уважен иск по чл. 439 ГПК.

Съгласно чл. 162, ал.2, т.1 от ДОПК и чл. 1, ал.1, т.5 и т.6 от ЗМДТ вземанията за данък превозно средство и пътен данък са публични общински вземания, по отношение на

които се прилагат разпоредбите на чл. 171 и чл. 173 от ДОПК. Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК те се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, а чл. 171, ал. 2 от ДОПК урежда т. нар. "абсолютна" погасителна давност от 10 години.

Съгласно чл. 171, ал. 2 от ДОПК, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, изрично предвидени в разпоредбата.

На основание чл. 172, ал. 2, изр. 1 от ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. От прекъсването на давността започва да тече нова давност, съгласно чл. 172, ал. 3 от ДОПК.

Процесните вземания касаят период 01.01.2000г. - 31.12.2011 г. Всяко ежегодно вземане е следвало да бъде заплатено през годината, за която е дължимо - пътният данък до 30 септември на годината, за която е дължим /чл. 61д, ал.1 от ЗМДТ – ДВ бр. 109 от 2001 г., в сила от 01.01.2002 г.; отм., бр. 106 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г./, а данък превозно средство до 30 октомври на годината, за която е дължим /чл. 60 от ЗМДТ/.

Давността за всяко ежегодно вземане /макар в АУЗД вземанията да не са индивидуализирани по размер за всяка година/ е започнала да тече от 01 януари на годината следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение. За вземанията за 2000 година давността е започнала да тече от 01.01.2001 година, съответно за вземанията за 2001 година от 01.01.2002 година и т.н., съответно за последното ежегодно вземане - за 2011 г. давността е започнала да тече от 01.01.2012 година и е изтекла на 31.12.2021 година, за останалите по – ранни задължения тази давност е изтекла по рано, преди 31.12.2021г., а за вземанията за 2000 и 2001 година е била изтекла и към момента на издаване на АУЗД.

Неоснователни са доводите на ответника, че десетгодишният давностен срок изтича на 07.05.2022 година, т.е. с изтичане на 10 години от издаване на АУЗД. Моментът от който започва да тече давността е нормативно определен в цитирания вече чл. 171, ал. 2 от ДОПК. Съответно като последица от изтичането на този 10-годишен давностен срок нормата на чл.173, ал.2 от ДОПК превижда, че вземанията се отписват служебно. Конкретните публични задължения са установени със закон и е нормативно определено кога същите са платими - в годината, за която се отнасят. Същите не стават дължими със съставяне на АУЗД, последният е само основание за принудително изпълнение на публичното вземане при липса на доброволно такова. Последицата от издаването на АУЗД за давността е че същият прекъсва вече започналата да тече давност. От деня следващ издаването му започва да тече нова давност.

По изложените по-горе съображения съдът счита, че давността по чл. 171, ал. 2 от ДОПК за принудително събиране на задълженията на ищцата за исковия период от време 2000 г. – 2011г. е изтекла в периода 31.12.2010 г. – 31.12.2021г. Следва да се отбележи и че

още към момента на издаване на АУЗД задълженията за периода 2000г. – 2006 г. са били погасени с изтичане на петгодишния давностен срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК.

Давност е изтекла и по отношение на дължимата лихва върху главницата, която съгл. чл. 111 "в" ЗЗД е три годишна. Така доколкото не са налице материално правните предпоставки за законност на образувания срещу ищцата изпълнителен процес по изп. дело № 49/2021 година на ДСИ при РС-Елхово, преобразувано в изп.дело № 46/2021 г. на ДСИ при СИС РС – Поморие, съдът не следва да анализира извършените в този процес действия по изпълнението.

Що се касае до претенцията за установяване недължимост на разноски и такси по изпълнителното дело, то същите не са част от изпълняемото право, а се явяват последица от осъщественото принудително изпълнени, и доколкото процесуалният закон предвижда специален ред за оспорването на тези разноски, заявената по реда на чл. 439 от ГПК претенция се явява недопустима.

Предявените иски за недължимост на данък превозно средство, пътен данък и лихвите върху тях, с обща цена 1 659,52 лева се явяват основателни и следва да бъдат уважени, а за сумите 20 лв. – разноски по изпълнителното дело № 49/2021 година на ДСИ в СИС при РС – Елхово и 152,76 лв. - такси по чл.53 от Тарифата за ДТ по ГПК, в размер на общо 172,76 лв. производството като недопустимо следва да бъде прекратено.

С оглед изхода на спора, ответната Община следва да понесе отговорността за разноски сторени от ищеца, съразмерно уважената част на исковите. Ищцата доказва разноски в размер на общо 673,30 лв., от които 273,30 лв. платена държавна такса и 400 лв. адвокатско възнаграждение. Съразмерно уважената част от исковите на ищцата се дължат разноски 609,82 лева. Ответникът не е направил искане за присъждане на разноски.

Мотивирано от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 439, ал. 1 ГПК във вр. чл. 124, ал. 1 ГПК по отношение на Община Елхово, с Булстат 000970165, представлявана от П А К, в качеството му на Кмет на Община Елхово, със седалище и адрес на управление: гр.Елхово, ул. "Т" № 13 община Елхово, обл.Ямбол, че Д. Б. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. К, община Поморие, ул. „С" №24 не дължи на Община Елхово сумите установени с Акт за установяване на задължение по декларация № 178 от 07.05.2012 г., издаден от Община Елхово, представляващи пътен данък за периода от 2001 до 2003 година в размер на 60,00 лева и лихва пътен данък в размер на 66,24 лева; данък превозно средство за периода от 2000 до 2011 година в размер на 519,92 лева и лихви за данък превозно средство в размер на 493,48 лева, както и законната лихва върху претендираните суми в размер на 519,88 лв., за които суми е образувано изпълнително дело № 49/2021 година на ДСИ в СИС при РС – Елхово препратено на ДСИ в СИС при РС – Поморие пред който е образувано в изпълнително дело №46/2021 година, поради погасяването им по давност.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като процесуално недопустима претенцията на Д. Б. Б. за установяване недължимост на сумите 20 лв. – разноси по изпълнителното дело № 49/2021 година на ДСИ в СИС при РС – Елхово и на сумата 152,76 лв. - такси по чл.53 от Тарифата за ДТ по ГПК, по изпълнителното дело № 49/2021 година на ДСИ в СИС при РС – Елхово и прекратява производството по отношение на същата.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК Община Елхово, Булстат 000970165, представлявана от П А К, в качеството му на Кмет на Община Елхово, със седалище и адрес на управление: гр.Елхово, ул. "Т" № 13 община Елхово, обл.Ямбол да заплати на Д. Б. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. К, община Поморие, ул. „С" №24, сумата 609,82 лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Ямбол с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, с изключение на частта за прекратяване на производството, която има характер на определение, което послежи на обжалване с частна жалба пред Ямболски окръжен съд в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____